

ind i Loven, for at et saadant ikke skal behøves. Vi maae altsaa efter hans Overbeviisning komme til at forhøje samtlige Gager istedetfor at give Dyrtidsstillæg, og dette Lovforslag staaer jo saaledes paa Erøbringernes Gebeet. Saaledes som det er forelagt af Ministeriet, er det en Antydning af det Terrain, det vil vinde, og det forsøger gjennem en enkelt Lov at vinde det, og vil dernæst igjennem Analogierne komme til at faae en Forhøielse i Gagerne. Men er det ikke under saadanne Omstændigheder ganske simpel ligefrem Fornuft at sige stop paa dette Sted, vente til Ministeriet fremkommer med omfattende Forslag til Gageringerne, og da see, hvorledes det hænger sammen i det Hele taget.

Den ærede Minister siger endvidere, at de Mænd, som hidtildags ere komne ind i Høiesteret, have, med enkelte Undtagelser, været 50 Aar gamle, og naar de samme Mænd nu efter dette System skulle stige op fra 2,400 Rd., komme de ikke til at faae de 4000 Rd., som er den høieste Gage, førend de ere 74 Aar. Men naar den ærede Minister opstiller Regneskykket saaledes — og han siger meget rigtigt, at det 65de Aar, hvori Regjeringen har det i sin Magt at affledige dem, ligger imellem — vil han see, at paa den Maade staae egentlig de 4000 Rd. opstillede i Loven som en urigtig Forudsætning; de give et Løfte, som Regjeringen ikke havde tænkt paa nogenstunde at holde. Men Regjeringen har tænkt paa, at dette Løfte skulde holdes, det er dens fulde, ærlige Mening, men det vil skee ved at den kommer til at udnævne Assessorer, der ere under 50 Aar; det maa være dens Hensigt, det maa være det, den ønsker og tragter efter, ellers havde den ærede Regjering ladet dette Lovudkast ledsage af et andet, der bestemte, hvilke forudgaaende Tjenestendøvelser der skulle kræves af Mænd, som kunne træde ind i Høiesteret, og saa vilde det ærede Ministerium have sagt: Naar vi forudsatte, at saa eller saa mange Tjenesteaar i de og de Stillinger skulle være gaaede forud, førend Manden kan indtræde i Høiesteret, saa maa han blive henimod 50 Aar. Nu behøver han imidlertid kun at være 25 Aar, have en kvalificeret Dygtig-

hed og Ministeriets Anerkjendelse, ja, han kan endog slippe igjennem alene med 25 Aar, fordi man har seet Mænd af en lavere Alder end 25 Aar i Landsoverretten. Man har seet Mænd, jeg vil indrømme kun til meget enkelte Lider, der ved en særlig Dispensation ere komne ind i Overretten i en yngre Alder. Men de behøve jo slet ikke at have været i Landsoverretten for at komme i Høiesteret; de kunne gaae andre Veie, og jeg skal nævne 2, som jeg betragter som hæderlige Veie til at give Adkomst dertil, ja, som maafee endog ere imellem de Veie, der snarest burde give Adgang dertil. Naar en Mand har udmærket sig som juridisk Skribent, som Docent, naar han desuden i det Hele taget har udmærket sig ved sin Bestindighed og Kyndighed, saavel i Jura, som i Livsforhold, naar han t. Ex. samtidigt dermed er traadt over i Rigsdagen og der har viist sig som en Mand, der havde det Offentliges Vel for Øie og som havde en dyb og stærk Retfærdighedsfølelse; skulde en saadan Mand da ikke være et ypperligt Stof til en Assessor i Høiesteret, i den Ret, hvis bedste Udviklingsperiode skrives sig fra en Professor, som, uden at have været juridisk Professor, var bleven Medlem af Høiesteret? Jo, ganske vist! En anden Udviklingsvei for Høiesteretsassessorer er Advocaturen. Skulde Mænd ikke kunne træde over fra Advocaturen i Høiesteret og blive udmærkede og dygtige, ja endog de dygtigste Medlemmer deraf? (M. Hage: Det kan ikke betale sig!) Det kan ikke betale sig; ja, det er en ganske god Bemærkning, men jeg vil ikke drive Handel med de Herrer om disse Embeder, jeg vil ikke ønske — og det er en Grund mere, hvorfor jeg ikke vil gaae ind paa den høiere Gage —, at en Advocat, der tragter efter at blive Assessor, fordi det kan betale sig, skal komme ind i Høiesteret; men jeg ønsker meget, at en Advocat skal komme derind, naar han føler, at hans hele Livsilling bringer ham mere ind derpaa, end paa at handle med Folk, sælge Huse og holde Auktioner. (L. C. Larsen: Han har ingen Forretninger!). Har en Assessor i Høiesteret ingen Forretninger? (L. C. Larsen: Nej, en Advocat, der vilde gjøre det!). Der er 2 Slags Forretninger for Procuratorer og Ad-